

புரட்சியாளராய் வாழ்ந்த பாவேந்தர்

உதவிப் பேராசிரியர் ச.கருத்தான் / Assistant Professor S.Karuthan¹

Abstract

It is obvious that Pavender lived a life of reformation with the names Pavender, Pudevai Kuil, Puratchi Kavingar and Ezhuchi Kavingar. After Mahakavi Bharathi, Bharathidasan claimed with the merits of Literature. In his poetry, there has always been a life and emotions. His Cine songs and the other literary forms always have an unique form and thought. Because radical thought means thinking differently with some corrective measures. This Paper deals with how Bharathidasan's ideas and literature brought out his radicalism.

Key Words : Bharathidasan, Radicalism, Revolution, Cine Songs, Poetry.

முன்னுரை

பாவேந்தரென்றும், புதுவைக்குயிலென்றும், புரட்சிக் கவிஞரென்றும், எழுச்சிக் கவிஞரென்றும் இன்னும் எத்தனை எத்தனையோ சிறப்புப் பெயர்களைக் கொண்டு திகழ்ந்த பாரதிதாசன், மகாகவி பாரதிக்குப் பின்னர் தமிழ்க் கவிதையுலகில் தன்னிகரற்ற தனிப்பெரும் கவிஞராக விளங்கிப் பெருஞ்சாதனை படைத்தார் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை.

புரட்சியாளர் பாவேந்தர்

எழுத்தாளனாக இருந்தாலும் சரி, கவிஞனாக இருந்தாலும் சரி, அவன் எதைப் பற்றி எழுதுகின்றானோ அவன் அதுவாகவே மாறிவிடவேண்டும். அப்போதுதான் அவன் எழுத்திலும் படைப்பிலும் உயிரோட்டமிருக்கும். பாரதிதாசனின் எந்தக் கவிதையை எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, பிறற்றொளியில் அவர் பகுத்தறிவு இயக்கத்திற்கு வந்தபோதும் சரி, ஆரம்ப காலக்கட்டங்களில் காந்தியடிகளின் தூய தொண்டராக இருந்து,

“கதரணிவீர் என்றுரைத்த
காந்தி யண்ணல் ஆணை - எழிற்
காந்தியண்ணல் ஆணை - அதைக்
கருதிடுவீர் அது உமக்கு
நாரதனார் வீணை”

என்றும்,

இன்னல் செய்தார்க்கும் இடர்செய்திடாமல்
இராட்டினம் சுற்றென்று சொல்லும் எங்கள்
ஏதமில் காந்தியடிகள் அறச்செயல் வெல்லும் - வெல்லும்

¹The author is a lecturer in the Thiruchy National College, Tamil Nadu, India. (Please Provide his email)

- வெல்லும்

கன்னலடா எங்கள் காந்தியடிகள் சொல்
கழறுகின்றேன் அதைக்கேளே - நீவிர்
கதரணிவீர் உங்கள் பகைவரின் வேரங்குத்
தூளே - தூளே - தூளே
என்றும் எழுதி வந்த அவர் அப்போது பாரத நாட்டின் விடுதலைக்குப் பாடுபட்டு வந்தார்.
மேலும்,

“அன்னியர் நூலைத் தொடோம்” என்ற சேதி
அறைந்திட டா புவி முற்றும் - எங்கள்
அறுபது கோடித் தடக்கைகள் ராட்டினம்
சுற்றும் - சுற்றும் - சுற்றும்
இன்னும் சொல்லாது பிறர் செய்யும் சூழ்ச்சிகள்
என்று சொல்லிப் புயம் தட்டு - அட
யானையின் மேல் வள்ளுவா சென்று நீ பறை
கொட்டு - கொட்டு - கொட்டு

என்றெல்லாம் பாடிய கவியரசர் கதர்த் தொழிலைக் கைவிட்டநிலை ஒன்று வந்தபோது
வேதனையுடன் இவ்விதம் பாடி மீண்டும் கதர்த்தொழிலில் ஈடுபடத் தூண்டினார்.

காய் நினைத்துக் கனியிழக்கும்
கதை மறப்பீர் நீரே - அந்தக்
கதி நினைத்து வறுமை யென்னும்
கனல் அவிக்க வாரீர்!

என்று பாடிய பாவேந்தர், கொடிய வறுமை நீக்கவும், கொத்தடிமைத்தனத்தைப்
போக்கவும் பாடிப்பாடி உணர்ச்சியூட்டிய வண்ணமிருந்தார். பாரதிதாசனார் தாம் எழுதிய
கவிதைகளில் ஒன்றிப்போனார் என்பதில் சந்தேகமேயில்லை. அதனால்தான் அவருடைய
கவிதைகள் உயிரோட்டமுள்ளதாக இன்றும் உள்ளன.

1930ம் ஆண்டு புதுவையில் அச்சிடப்பட்ட “பாரதிதாசன் பாடல் தொகுதி”யில் இடம்பெற்ற
ஒரு பாடலில்

தேர் நின்ற வீதிச் செயபேரிகை முழங்கப்
போர் நின்ற வீரர்குலம் பூத்த நிலம் - பார் நின்று
அடல் வளர்த்துப் பாரத நற் புத்திரன் நான் ஆக
உடல் வளர்த்த நாடு என் உயிர்!

என்று ஆரம்ப காலக்கட்டத்திலேயே உணர்ச்சி பொங்க எழுதியவர் பின்னாளில் எவ்விதம்
எழுதியிருப்பார் என்பதை நாம் கூறவேண்டியதே இல்லை.

“தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர் - அந்தத்
தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
தமிழுக்கு நிலவென்று பேர் இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்”

என்ற பாடலை இசைத்தட்டு மூலம் கேட்கும்போது ஒவ்வொருவரும் புளகாங்கிதம்
அடைவர் என்பது திண்ணம். அவ்வளவு இனிமை தரும் வரிகளாக உள்ளன என்பதில்
சந்தேகமே இல்லை. நமக்குள்ளே ஒருவிதப் புத்துணர்வைப் பொங்கச் செய்யும் அற்புதமான

பாடலாக “தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்” என்று தொடங்கும் பாடல் அமைந்துள்ளது.

நாம் தாய்மொழியாம் தமிழ் பற்றி இவ்வளவு அற்புதமான முறையில், கேட்கக் கேட்க இன்பத் தேன் நம் காதுகளில் வந்து பாய்ந்து நம்மைப் புத்துணர்வும் பூரிப்பும் கொள்ளும் முறையில் பாடிக் களித்த பாரதிதாசனார் பாடிய தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப்பாடல் நம்மை எவ்வளவு இன்புறச் செய்கிறது என்பதை,

வாழ்வினில் செம்மையைச் செய்பவள் நீயே
மாண்புகள் நீயே என் தமிழ்த் தாயே
வீழ்வாரை வீழாது காப்பவள் நீயே
வீரரின் வீரமும் வெற்றியும் நீயே
தாழ்ந்திடும் நிலையினில் உனை விடுப்பேனோ
தமிழன் எந்நாளும் தலைகுனிவேனோ
தூழ்ந்தின்பம் நல்கிடும் பைந்தமிழ் அன்னாய்
தோன்றுடல் நீ: உயிர் நான் மறப்பேனோ
செந்தமிழே உயிரே நறுந்தேனே
செயலினை மூச்சினை உனக்களித்தேனே!
நைந்தாயெனில் நைந்துபோகும் என் வாழ்வு
நன்னிலை உனக்கெனில் எனக்கும் நானே
முந்தைய நாளினில் அறிவும் இலாது
மொய்த்த நன் மனிதராம் புதுப்புனல் மீது
செந்தாமரைக் காடு பூத்ததுபோலே
செழித்த என் தமிழே ஒளியே வாழி!

என்ற இந்தக் கவிதை வரிகள் மூலம் நம் தமிழ்த்தாயை சிறப்பாகப் போற்றிப் புகழ்கிறார்.

இவ்விதம் நம் தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழி மீது பற்றுதல் கொண்ட இப்பெரும்புலவர் தாய்நாட்டுப் பற்றும் மிகவுடையவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதை நாடு நன்கறியும்.

நாட்டுப்பற்று மிகக் கொண்டிருந்த நம் புரட்சிக்கவிஞர் யாருக்கும் அஞ்சாமலும், துணிந்து எதையும் செய்யும் பேராற்றலையும் கொண்டு திகழ்ந்தார். அப்போது புதுச்சேரியைப் பிரெஞ்சு நாட்டினர் ஆண்டு வந்தனர். நம் நாட்டில் விடுதலைப்போராட்டம் தீவிரமாக நடைபெற்று வந்தது. அத்தகைய ஒரு பெரும் போராட்டம் புதுச்சேரியிலும் நடக்காத வண்ணம் பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தினர் தீவிரமாகக் கண்காணித்து வந்தனர். முக்கியமாக அரசு ஊழியர்கள் யாரும் கதர் உடையும், காந்திக்குல்லாவும் அணியக்கூடாது என்பது பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தின் கடுமையான ஆணையாகும்.

இவ்விதமாக ஆணையிருந்தாலும் கூட, அதைத் துளியளவும் பொருட்படுத்தாமல் நமது கவிஞர் கதராதையணிந்தும், காந்திக் குல்லாவைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டும் செல்வது தான் வழக்கம். இவ்விதம் இருந்து வந்த நிலையில் பிரெஞ்சுக் கல்வித்துறைத்தலைவர் விடுமுறை நாள் ஒன்றில் தம்முடைய வீட்டில் வைத்து ஆசிரியர்கள் அனைவரையும் அழைத்து ஒரு கூட்டம் நடத்துவதற்கு ஏற்பாடு செய்திருக்கிறார். இவ்விதம் ஏற்பாடு செய்ததோடு மட்டுமின்றிக் குறிப்பிட்ட பகுதியிலுள்ள ஆசிரியர்கள் அனைவரும் கட்டாயமாகக் கூட்டத்திற்கு வரவேண்டுமென்று சுற்றறிக்கையும் விடப்பட்டது.

அவ்வாறு விடப்பட்ட சுற்றறிக்கையின் அடிப்படையில் குறித்த நாளில் அனைவரும் கல்வித்துறைத் தலைவரின் வீட்டில் சென்று அமர்ந்திருந்தார்கள். அவ்வாறு

சென்றமர்ந்திருந்த ஆசிரியர்களில் புரட்சிக் கவிஞர் மட்டும் கதராடையும், காந்திக்குல்லாவும்து அணிந்தவராய் அமர்ந்திருந்தார். இவ்விதமாகக் கதருடையில் வந்திருந்த புரட்சிக் கவிஞரைப் பார்த்த மற்ற ஆசிரியர்கள் இவ்விதம் அடம்பிடித்த வண்ணமிருக்கிறாரே, கல்வித்துறைத் தலைவர் பார்த்தால் சுப்புரத்தினத்தின் சீட்டைக் கிழித்து வீட்டிற்கு அனுப்பி விடுவாரே என்று பயந்தவர்களாய், அவரிடம் “சுப்புரத்தினம், நீ உன் கதராடையை மாற்றுவதற்கு விருப்பப்படாவிட்டால் வீட்டிற்காவது போய்விடு இல்லாவிட்டால் துரை உன்னை வேலையிலிருந்து அனுப்பிவிடுவார்” என்று அச்சுறுத்திப் பார்த்தார்கள். அவருடைய ஆசிரிய நண்பர்கள் என்ன சொல்லியும் கவிஞர் கேட்கவே இல்லை. “என்னதான் நடக்கும், நடக்கட்டுமே” என்று எண்ணி எழுந்து போகவே இல்லை.

இவ்விதம் அவர்கள் பேசிக்கொண்டிருந்த வேளையில் கல்வித்துறைத் தலைவரான துரை தம் மனைவியுடன் அங்கு வந்தவர், கவிஞரை நீண்ட நேரம் ஏற இறங்கப் பார்த்துவிட்டு உள்ளே சென்றுவிட்டார்.

இவ்விதம் அவர் பார்த்து விட்டுச் சென்றதும் அந்த ஆசிரியர்களில் கவிஞரைத் தவிர அனைவரும் பயந்து போனார்கள். அதன்பின்னர் பயந்திருந்த அவர்கள் கவிஞரிடம் “சுப்புரத்தினம், பார்த்தாயா? துரை எதற்காக உள்ளே சென்றிருக்கிறான் தெரியுமா? உமக்கு “டிஸ்மிஸ்” ஆர்டர் எழுதிக்கொண்டு வரத்தான் போயிருக்கான், அதற்கு முன்னால் நீ அவன் கால்களில் விழுந்து மன்னிப்புக் கேள், இல்லாவிட்டால் நிலைமை மோசமாகிவிடும்” என்று சொல்லிப்பார்த்தார்கள். அப்போதும் அவர் எதுவும் பேசாமல் இருந்தார்.

“நீ அவரிடம் சென்று தயவாகப் பேசி மன்னிப்புக் கேட்காவிட்டால் எங்கள் பாடும் சிக்கலாகிவிடும் பார்த்துக்கொள்” என்கிறார்கள். இவ்விதம் கூறிய பின்னரும் பாரதிதாசனார் அது பற்றி எதுவுமே பேசாமலிருந்தார். துரை என்ன பண்ணுகிறாரென்று பார்ப்போம் என்று எண்ணிய வண்ணமிருந்தார்.

நாம் இவ்வளவு தூரம் சொன்ன பிறகும் சுப்புரத்தினம் அமைதியாக இருக்கிறாரே என்று எண்ணியவர்கள் வேதனைப்பட்டார்கள்.

சிறிது நேரத்தில் துரை தமது மனைவியுடன் ஆசிரியர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு வந்து அவரைச் சுட்டிக்காட்டி “இதோ பார் இந்த ஆசிரியரை! கதர் ஆடையும், கதர் குல்லாவும்து அணிந்து எவ்வளவு கம்பீரமாக இருக்கிறார்! இவைகளை அணியக்கூடாது என்று கூறியும், இவர் அணிந்துள்ளார். இவர் தன் வேலை போவதைப் பற்றிக்கூடக் கவலைப்படாமல் எதற்கும் அஞ்சாமல் என் எதிரிலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறார்! இவருடைய நாட்டுப்பற்றையும், அதைவிடவும் இவரிடமுள்ள நல்ல மனவுறுதியையும் நாம் பாராட்டத்தான் வேண்டும்” என்று கூறிய பின்னர்தான் அந்த ஆசிரியர்கள் அனைவருக்கும் மனநிம்மதி ஏற்பட்டது.

எதுவந்தாலும், எத்தகைய துன்பங்கள் வந்தாலும் எதிர்கொள்ள வேண்டும் என்ற கவிஞரின் மனவுறுதியை நாம் பாராட்டித் தான் தீரவேண்டும்.

பாவேந்தருக்குப் “புரட்சிக்கவிஞர்” என்ற பட்டம் பிற்காலத்தில் கொடுக்கப்பட்டதென்றாலும் அவர் இளமையிலிருந்தே புரட்சியாளராகவே திகழ்ந்திருக்கிறார் என்பதற்கு இந்நிகழ்ச்சி மிகச்சிறந்த சான்றாகும்.

தேசிய இயக்கத்தின் முன்னோடிக் கவிஞராக மகாகவி பாரதியார் விளங்கினாரென்றால் திராவிட இயக்கத்தின் தன்னிகரற்ற கவிஞராகப் புதுவை தந்த நம் கவிஞர் போற்றிப் புகழப்பட்டு வந்தார் என்று கூறலாம்.

மகாகவி பாரதியாருக்குப் பின்னால் புகழ்பெற்ற கவிஞர்களாகச் சிறந்து விளங்கிய கவிமணி தேசிய விநாயகம்பிள்ளை, நாமக்கல் கவிஞர் இராமலிங்கம் பிள்ளை ஆகியோருக்கு முன்னரே கதர் இராட்டினப் பாட்டு, தாயின் மணிக்கொடி, தீண்டாமை ஒழிப்பு தொடர்பான பாடல்களையும், பக்திப் பாடலான சுப்பிரமணியசுவாமி துதியமுது போன்ற பாடலையும் பாடிப் பெரிதும் போற்றப்பட்டு வந்தார். அதன்பின்னர் திராவிட இயக்கத்தில் ஈடுபட்ட அர்த்தமற்ற சமயச் சடங்குகள் பற்றி தாக்கி எழுதியும், பேசியும் வந்தார். அதேநேரத்தில் தாய்மொழியாம் தமிழை அழிக்க எந்த சக்தி வந்தாலும் அதை அழித்திடவும் முனைந்து நின்றார்.

திருக்குறளுக்குப் புதிய உரை படைத்த இவர் பாரதியாருக்குப் பின்னர், பைந்தமிழ் உலகம் பாராட்டிப் போற்றும் வண்ணம் தமது இறுதி மூச்சு உள்ளவரை எழுதிய வண்ணமிருந்தார். எத்தனையோ திரைப்படங்களுக்குக் கதை, வசனம், பாடல்கள் எழுதிய இவர் திரைப்படப் பாடலாசிரியர் சிலருக்கு பாடல் எழுதும் முறையைக் கற்றுக்கொடுத்தார். அதாவது அடிப்படை இலக்கணத்தை அவர்களுக்குப் போதித்தார்.

தாய்மொழியாம் தமிழ்மொழியின் உயர்வே தன்னுயர்வு என்று எண்ணியவராய் முதலில் அதன் உயர்வுக்காகப் பாடுபட முன்வந்தார். அந்தப் பெருமுயற்சியில் இடையூறுகள் பல பற்பலவாறு வந்தன. அவைகளையெல்லாம் சிறிதும் பொருட்படுத்தாமல் பாடுபட்டு வந்த பாரதிதாசனார் தம்முடைய முயற்சியில் வெற்றி கண்டு மனநிம்மதியும் கொண்டார்.

பெண் விடுதலை

“மேலைநாடுகளில் பெண் ஒருவனால் மனைவியாகப் பார்க்கப்படுகிறாள்; கிழக்கில் அவள் எப்பொழுதும் தாயாகவே போற்றப்படுகிறாள். இந்தியாவில் பெண் என்பவர் நம் கண்களுக்கு தரிசனம் தரும் தெய்வம். அவள் தன் முழு வாழ்க்கையையும் தாய்மைக்கே அர்ப்பணிக்கிறாள்” என்பார் சுவாமி விவேகானந்தர். ஆனால் இத்தகு பெருமைமிக்க பெண்ணினம் சமூகத்தில் படும் இன்னல்கள் மிகப்பலவாகும்.

மலையில் விளையும் சந்தனம் மார்பில் பூசி மகிழ்பவர்களுக்கே குளிர்ச்சியைக் கொடுக்கும்; கடலில் விளையும் முத்து அணிந்து மகிழ்பவர்களுக்கே அழகினைக் கொடுக்கும்; யாழிலிருந்து எழும் இசையானது கேட்டு மகிழ்பவர்களுக்கே இனிமையைத் தரும். அதுபோலவே பெண்ணும் பிறந்த வீட்டிற்குப் பயன்படமாட்டாள் என்றும், முத்தும் சந்தனமும் போன்று பெண்ணும் ஒரு நுகர்பொருள் என்கிற ஆதிக்கச் சிந்தனையின் ஆணியேர் அறுபடாத காலத்திலேயே,

**“பெண்ணுக்குப் பேச்சரிமை வேண்டாம் என்கின்றீரோ
மண்ணுக்கும் கேடாய் மதித்தீரோ பெண்ணினத்தை”**

என்று ஆவேசமாய்க் கேட்டும்,

**“பெண்ணடிமை தீருமட்டும் பேசுந்திருநாட்டு
மண்ணடிமை தீர்ந்துவருதல் முயற்கொம்பே”**

என்றும் அறுதியிட்டுக் கூறியவர் புரட்சிக் கவிஞரே. பெண்களை நமது சுயநலத்திற்காக அடக்க அடக்க நாம் அடிமைகளாகத்தான் போய்விடுவோம்; நாம் எழுச்சிபெற முடியாது. நல்ல குடும்பம் அமைந்து அதன்பின்னர் பிறக்கும் பிள்ளைகளும் பெருமையுடன்

சிறந்துவிளங்க வேண்டுமானால் முதலில் பெண்ணடிமை தீர வேண்டும். சமூகத்தில் பெண் எழுச்சிபெற வேண்டுமெனில் பெண் கல்வி அவசியம் என்பதை,

**“மலைவாழை அல்லவோ கல்வி
வாயார உண்ணுவாய் போ என் புதல்வி”**

என்று மிக அழகாக எடுத்துரைக்கிறார். ஆண்களால் உருவாக்கப்பட்ட மதங்களும், சாத்திரங்களும், சட்டங்களும், இலக்கியங்களும் பெண்களுக்கு அடிமை விலங்கு பூட்டியே அழகு பார்த்தன. சிந்தனையாளர்களும், தத்துவ ஞானிகளும் கூட பெண்களை அழகுப்பதுமைகளாக மட்டுமே பார்த்தனர் என்பது ஒரு கசப்பான உண்மையாகும். “போகத்துக்காகவே படைக்கப்பட்ட பொதுவுடைமைப்பொருள் என்பது தான் சாக்ரடீசின் சிந்தனை; “ஒன்று ஆள்வதும், மற்றொன்று ஆளப்படுவதும் இயற்கையின் நியதி. எனவே தான் ஆண் ஆள்கிறான், பெண் ஆளப்படுகிறாள்” என்று விளக்கம் தந்து ஆணாதிக்கத்தை ஆராதனை செய்தவர் அரிஸ்டாடில். கிரேக்கத்தில் பேச்சுக்கலையில் பெயர் பெற்ற டெமஸ்தனிஸ் “சட்டப்பூர்வமான வாரிசுகளை வயிற்றில் சுமக்கவும், வீட்டைப் பராமாரிக்கவும் ஒருத்தியை மனைவியாக்குவோம். அழகுமிக்க மகளிருடன் காதலில் ஈடுபடுவோம்” என்று தன் வாழ்காலச் சமூகத்தின் காம நுகர்வுக்கு வழிக்கதவு திறந்து வைத்தான். ஆனால் புரட்சிக்கவிஞர்,

**“ஊமையென்று பெண்ணை உரைக்கும்படும் உள்ளங்கும்
ஆமை நிலைதான் ஆடவர்க்கு உண்டு”**

என்று பாடி பெண்ணுரிமையைப் பற்றி சமூகத்திற்கு அறிவுறுத்துகிறார். பெண்களை ஊமையாக்கி, அவர்களைப் பேசவிடாமல் முடக்கிவைப்பதால் சமூகம் தான் முடங்கிப்போகும் என்பதை அறிவுறுத்துகிறார்.

முடிவுரை

அதேநேரத்தில்,

**“தனித்து வரும்போது
கெட்ட தறுதலை கண்வைத்தால்
இனிக்க நலங்கூறு பெண்ணே!
இல்லாவிடில் தாக்கு!
உமியல்ல மாதர் வலக்கை
தீயோர் உடம்பை இடிக்கும் உலக்கை”**

என்று பெண்களுக்கும் அறிவுறுத்துகிறார். இவ்வாறு மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, பெண் விடுதலை ஆகிய அனைத்து நிலைகளிலும் ஒரு புரட்சியாளராகவே பாவேந்தர் வாழ்ந்து வழிகாட்டியுள்ளார் என்பதை அறியலாம்.

Bibliography

- Bharathithasan. (2006). *Pâratitâcal Kavitaika*7. Chennai: Manivasagar Publication.
Koventhan, T. (1994). *Pâvçntam*. Chennai: Koventhan Publication.
Murugusuntharam. (2014). *Intiya Ilakkiya Ci_pika7 Varicaiyil Pâratitâcal*. Chennai: Sahitya Academy.
Sabithajoseb. (2009). *Purameikkaviñar Pâratitâcal 100*. Chennai: Nakkiran Publication.
Seyalopathy, S. (2004). *Pâratitâcal Pamaippuka7il Tami;uGarvu*. Chennai: The Parker.